

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10P/50/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312205619
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Richard Golis
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5312205619.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca v konaní pred samosudcom Mgr. Richardom Golisom, v právnej veci starostlivosti o maloletého H. Q., A.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, štátneho príslušníka Slovenskej republiky, v konaní zastúpeného súdom ustanoveným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, za účasti rodičov maloletého dieťaťa: matky P. U. F.E., H.. Q., A.. XX.XX.XXXX, W. XXX XX S. - X. XXX, štátnej príslušníčky Slovenskej republiky a otca H. O., A.. XX.X.XXXX, S.. W. XXX XX S. - X. XXX/X, toho času bytom (i ako adresa na doručovanie) XXX XX Q. H. XXXX, štátneho príslušníka Slovenskej republiky, o návrhu matky maloletého dieťaťa na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Súd s účinnosťou od 01. júna 2012 z v y š u j e výživné, naposledy určené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 7P/131/2003-20 zo dňa 11.12.2003, ktoré je povinný platiť otec maloletého na maloletého H. Q., A.. XX.XX.XXXX, zo sumy 33,19 eur (1.000,- Sk) mesačne na sumu 100,- eur mesačne, ktoré zvýšené výživné je otec maloletého p o v i n n ý platiť k rukám matky maloletého s nezmenenou splatnosťou vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

Nedoplatok z titulu zvýšenia výživného za obdobie od 01.6.2012 do vyhlásenia tohto rozsudku, vrátane splatného výživného do 31.12.2013, spolu vo výške 1.269,39 eur, súd p o v o ľ u j e otcovi maloletého splácať v splátkach vo výške po 20,- eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným k rukám matky maloletého, počnúc prvou splátkou výživného v prvom mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej splátky alebo jej časti.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na Okresnom súde Čadca dňa 30.5.2012 matka maloletého dieťaťa ako navrhovateľka požiadala súd o zvýšenie výživného, ktoré je povinný platiť otec na maloletého syna H. Q., A.. XX.XX.XXXX, určeného naposledy vo výške 33,19 eur (1.000,- Sk) mesačne rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 7P/131/2003-20 zo dňa 11.12.2003, na sumu 120,- eur mesačne od 01.6.2012. V odôvodnení svojho návrhu uviedla, že otec maloletého si riadne neplní ani dosiaľ určené výživné, matka poberala náhradné výživné, s dieťaťom sa nestretáva a nejaví oň žiaden záujem. Maloletý H. má zdravotné problémy, je nutné, aby navštevoval Základnú školu pre deti s autizmom v Čadci, s čím sú spojené zvýšené výdavky najmä na cestovanie, keďže matka maloletého syna vodí do školy denne.

Otec maloletého, po tom, ako sa súdu v súčinnosti s dožiadanými orgánmi samosprávy a polície podarilo zistiť adresu jeho súčasného bydliska a riadne mu doručiť návrh na začatie konania spolu s výzvou na

písomné vyjadrenie a procesným poučením podľa §§ 114 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov („OSP“), sa k návrhu matky na výzvu súdu v určenej lehote ani dodatočne písomne nevyjadril.

Po tom, ako súd vo veci vykonal nevyhnutné procesné úkony potrebné pre prípravu prejednávania a rozhodnutia veci (vrátane ustanovenia kolízneho opatrovníka maloletému dieťaťu na zastupovanie v konaní, ktorého požiadal o prešetrenie súčasných pomerov maloletého), na výsledky dokazovania vykonaného na pojednávaní vo veci samej dňa 18.12.2013, uskutočnenom v neprítomnosti otca maloletého (ktorý až do začiatku pojednávania svoju neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadaval o odročenie pojednávania z prípadného dôležitého dôvodu), za splnenia podmienok podľa ust. § 101 ods.1,2 OSP, súd v konaní o návrhu matky maloletého na právne posúdenie vykonaným dokazovaním súdom zisteného skutkového stavu veci (§ 153 ods.1 OSP) aplikoval ustanovenia zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („Zákon o rodine“) - konkrétne ustanovenia § 36 ods.1 v spojení s ust. §§ 24 a nasl. Zákona o rodine a ust. §§ 62 a nasl. Zákona o rodine, upravujúcimi rozhodovanie súdu o úprave rodičovských práv a povinností pri nezhode rodičov maloletých detí a vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom, v spojení so spoločnými ustanoveniami §§ 75 a nasl. Zákona o rodine, vychádzajúc z pomerov zistených za rozhodné obdobie uplatneného nároku v čase rozhodnutia (§ 154 ods.1 OSP) a zisťujúc ich porovnaním s pomermi v čase posledného predchádzajúceho cit. rozhodnutia súdu, či i s prihliadnutím na všeobecný vývoj životných nákladov (§ 78 ods.3 Zákona o rodine) došlo k takej kvalifikovanej (podstatnej) zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu posledného právoplatného rozhodnutia súdu o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu (§ 78 ods.1 Zákona o rodine v spojení s ust. § 163 ods.1 OSP), posudzujúc na základe účastníkmi predložených a súdom zabezpečených listinných dôkazov a správ, vrátane pripojenia spisu o predchádzajúcom konaní vo veci starostlivosti o maloletého a vrátane vyjadrenia súdom ustanoveného kolízneho opatrovníka, výsledky takto vykonaného dokazovania v prospech a so zreteľom na najlepší záujem maloletého dieťaťa (ust. čl. 3 ods.1 a súvisiacich ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, prijatého v New Yorku 20. novembra 1989, ktorého signatárom je i Slovenská republika, uverejneného v našej zbierke zákonov oznámením FMZV č. 104/1991 Zb., tiež čl. 41 v spojení s čl. 7 ods.5 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení a ust. §§ 28 a nasl., §§ 62 a nasl. Zákona o rodine).

Kolízny opatrovník vo svojej písomnej správe zo dňa 20.3.2013 a prostredníctvom svojej poverenej zástupkyne i na pojednávaní odporučil návrhu matky maloletého na zvýšenie výživného vyhovieť v navrhovanej výške.

Z výpovede matky maloletého na pojednávaní, z účastníkmi predložených a súdom zabezpečených ďalších potvrdení a správ o pomeroch účastníkov, vrátane správy kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa súd o pomeroch účastníkov zistil nasledovné skutočnosti:

Rodičia maloletého nie sú manželia a nežijú v spoločnej domácnosti.

Matka spolu s maloletým synom bývala v trojizbovom byte v Turzovke na adrese svojho trvalého bydliska, uvedenej v záhlaví tohto rozsudku, v spoločnej domácnosti so svojou matkou a bratom Pavlom, ktorý študuje na strednej škole. Okrem toho je vlastníčkou bytu na adrese Turzovka - Stred 317. Matka maloletého do 31.5.2012 pracovala na živnosť, od 01.6.2012 je poberateľkou peňažného príspevku za opatrovanie ťažko zdravotne postihnutého dieťaťa - maloletého syna H. (220,- eur mesačne), spolu s peňažným príspevkom na prevádzku osobného motorového vozidla (30,- eur mesačne) a vykonáva časť svojej pôvodnej pracovnej činnosti (servis hracích automatov v herni v Turzovke) v zamestnaneckom vzťahu u zamestnávateľa DOLÁR, s.r.o. so sídlom v Čadci, na základe dohody o vykonaní práce, s príjmom od tohto zamestnávateľa, ktorý prevádzkuje herňu v priemere 50,- eur mesačne a v takej istej výške má ďalší príjem od spoločnosti Program Trenčín, s.r.o. ako majiteľa hracích automatov. Musí denne vozit' maloletého syna do školy z Turzovky do Čadce a späť (ako je nižšie uvedené), s čím sú spojené zvýšené výdavky cestovného (mesačne 100,- eur) a obmedzenie matky vykonávať zárobkovú činnosť, ktorej sa vzhľadom na zdravotný stav dieťaťa môže venovať len v čase, ktorý maloletý trávi v škole. Výdavky len na školu pre maloletého syna sú mesačne vo výške 150,- eur (v tom je okrem

uvedených výdavkov cestovného školné 20,- eur mesačne a zvyšok poplatkov za stravu v školskej jedálni). Matka maloletého v priebehu konania dňa 05.10.2013 uzavrela manželstvo s U. F. - spolu s maloletým synom H. žijú v spoločnej domácnosti v byte vo vlastníctve matky maloletého, ktorý nadobudla na hypotéku ešte v čase prevádzkovania živnosti a dosiaľ správa hypotekárny úver v Tatra banke, a.s. po 110,- eur mesačne. Celkové náklady na bývanie v byte predstavujú okolo 200,- eur mesačne. Jej manžel pracuje u zamestnávateľa Hutní montáže Ostrava, a.s., s priemerným čistým príjmom zodpovedajúcim 500,- eur mesačne.

Maloletý navštevuje 2. ročník Základnej školy v Čadci. U maloletého H. bola Diagnostickým centrom Andreas v Bratislave diagnostikovaná porucha pozornosti ako autistická črta. Základná škola nemá podmienky na individuálny prístup, ktorý maloletý vyžaduje pre svoju integráciu ako žiak základnej školy a nespĺňal ani podmienky vyžadované pre zaradenie žiaka do špeciálnej (tzv. pomocnej) školy. Matka preto využila možnosť zaradenia maloletého do súkromnej školy v Čadci, ktorá sa venuje takýmto deťom s poruchami pozornosti, s nižším počtom žiakov a vyšším počtom pedagógov.

Otec maloletého má v súdu prístupnej evidencii Sociálnej poisťovne evidovaný v období od r. 2011 jediný zamestnanecký vzťah u zamestnávateľa TARA LM, s.r.o. so sídlom v Kysuckom Novom Meste, krátkodobo od 03.7.2011 do 12.9.2011, na základe dohody o vykonaní práce; za uvedené obdobie má na základe dosiahnutého príjmu evidovaný vymeriavací základ pre poisťné spolu vo výške 1.118,99 eur. Podľa výsledku lustrácie ZVJS a následnej správy ústavu na výkon trestu odňatia slobody bol v čase od 25.8.2012 do 31.01.2013 vo výkone trestu odňatia slobody (na základe odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Čadca v konaní sp. zn. 2T/42/2012, pre trestný čin zanedbania povinnej výživy) v ÚVV pre mladistvých v Sučanoch. Je vyučený v odbore mechanik - opravár a podľa údajov v cit. správe bol pred nástupom do výkonu trestu zamestnaný ako lesný robotník. Počas výkonu trestu odňatia slobody bol pracovne zaradený, s čistou pracovnou odmenou za 10/2012 vo výške 45,45 eur, za 11/2012 vo výške 92,07 eur a za 12/2012 vo výške 42,39 eur. Okrem maloletého H. má plnoletú dcéru D., A.. H.. XXXX.

Ako už je uvedené, naposledy Okresný súd Čadca upravil rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému rozsudkom č.k. 7P/131/2003-20 zo dňa 11.12.2003, v konaní o návrhu matky maloletého - ktorým rozhodol o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matke a uložením povinnosti otcovi platiť výživné na maloletého syna vo výške 1.000,- Sk (33,19 eur) mesačne s účinnosťou od narodenia dieťaťa, tzn. od 11.01.2003, so súčasným uložením povinnosti otcovi maloletého zaplatiť nedoplatok výživného za čas od 11.01.2003 do 11.12.2003 vo výške 5.000,- Sk; cit. rozsudok podľa potvrdenia súdu nadobudol právoplatnosť dňa 28.02.2004. V zmysle odôvodnenia cit. rozsudku okresný súd pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal zo zistených pomerov účastníkov, z ktorých matka bola na rodičovskej dovolenke s maloletým synom H., s rodičovským príspevkom 3.790,- Sk (125,80 eur) ako jediným vlastným príjmom. Otec bol rozvedený, mal okrem maloletého Romana vyživovaciu povinnosť k vtedy dcére D., vo výške výživného 500,- Sk (16,60 eur) mesačne, nemal trvalé zamestnanie, zarábala si brigádnicke, s príjmom v priemere 14.600,- Sk (484,63 eur) mesačne.

Ako súd ďalej zistil opakovaným oboznámením obsahu spisu Okresného súdu Čadca v trestnej veci sp. zn. 1T/11/2013, trestným rozkazom č.k. 1T/11/2013-150 zo dňa 15.4.2013 bol opäť odsúdený pre trestný čin zanedbania povinnej výživy, opäť na nepodmienečný trest odňatia slobody; cit. rozhodnutie v čase vyhlásenia rozsudku v tejto prejednávanej veci dosiaľ nebolo potvrdené doložkou právoplatnosti. Súčasťou uvedeného spisu je i spis tunajšieho súdu sp. zn. 3T/152/2005, v trestnej veci proti otcovi maloletého pre trestný čin výtržníctva.

Súd prejednávajúci túto vec, hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania (§ 132 OSP) a porovnávajúci pomery oboch rodičov maloletého ako povinných a pomery oprávneného maloletého dieťaťa v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu s pomermi súčasnými, ako ich zistil v tomto konaní, existujúcimi v rozhodnom čase vyhlásenia rozhodnutia v tejto veci, dospel - zhodne s matkou maloletého i kolíznym opatrovníkom - k záveru, že od posledného cit. rozhodnutia súdu, ktorým bol naposledy upravený rozsah vyživovacej povinnosti otca k maloletému, jednoznačne došlo k takej kvalifikovanej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie predtým určeného výživného na maloleté dieťa.

K podstatnej zmene pomerov popri zákonom predpokladanému (v ust. § 78 ods.3 Zákona o rodine) všeobecnému hľadisku zvýšenia životných nákladov, ktorého význam zvyrazňuje dlhé obdobie takmer desiatich rokov od nadobudnutia právoplatnosti predchádzajúceho cit. rozhodnutia súdu o výživnom až do vyhlásenia rozsudku súdu v tejto veci, došlo na strane všetkých účastníkov.

Matka maloletého, v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu na rodičovskej dovolenke, v súčasnosti práve v záujme starostlivosti o zdravotne postihnutého maloletého syna zanechala predchádzajúcu živnosť a zabezpečuje v podstate celodennú starostlivosť o dieťa so zdravotným postihnutím, jej príjmom je príspevok za opatrovanie a čiastočne si svoj príjem zvyšuje výkonom pracovnej činnosti na základe dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, v rozsahu obmedzenom starostlivosťou o maloletého syna a povahou daného pracovno-právneho vzťahu. V priebehu konania v prejednávanej veci uzavrela manželstvo, s právnym dôsledkom vzájomnej zákonnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi. Nadobudla do svojho vlastníctva byt, v súčasnosti spláca hypotekárny úver. Otec maloletého tak ako v čase predchádzajúceho rozhodovania po výživnom riadne nepracuje, v tom čase mal okrem maloletého H. zákonnú vyživovaciu povinnosť i voči maloletej dcére. V určitom posudzovanom období vykonával trest odňatia slobody, na ktorý je i v súčasnosti opäť (zatiaľ neprávoplatne) odsúdený, v oboch zistených prípadoch pre trestný čin zanedbania povinnej výživy. Ako vyplýva z jeho vyjadrení o zárobkovej činnosti v predchádzajúcom konaní, evidencie Sociálnej poisťovne a nakoniec i cit. správ ÚVV pre mladistvých v Sučanoch, zjavne disponuje potrebnou odbornou kvalifikáciou i pracovnými zručnosťami a skúsenosťami potrebnými pre vykonávanie zárobkovej činnosti v zamestnanectve alebo inom právom upravenom vzťahu. V predchádzajúcom konaní o výživnom sp. zn. 7P/131/2003 bolo výživné určené s účinnosťou odo dňa narodenia maloletého Romana, pri posudzovaní potrieb oprávneného maloletého dieťaťa nevyhnutne vychádzajúc z opodstatnených výdavkov dieťaťa v dojčenskom veku, v tom čase vzhľadom na vek dieťaťa bez zistenia a konštatovania jeho diagnostikovaného zdravotného postihnutia. Dnes je maloletý žiakom súkromnej základnej školy v Čadci, zameranej - ako je dostatočne známe i súdu zo znalosti miestnych pomerov a rozhodovacej činnosti - na výučbu detí s poruchami pozornosti. Súdna rozhodovacia prax je jednotná v uznávaní najneskôr začiatku povinnej školskej dochádzky dieťaťa za jeden z medzníkov opodstatňujúcich, vzhľadom na všeobecne predpokladané podstatne vyššie výdavky na dieťa školského v porovnaní s dieťaťom predškolského veku, zvýšenie výživného na maloleté deti. V danom prípade, ako je už uvedené, navyše ide o súkromné školské zariadenie, špecializované na výučbu detí s autistickými črtami, ako je i maloletý H., s čím sú spojené nevyhnutne podstatne zvýšené výdavky, tak ako ich deklarovala matka maloletého, len čiastočne kompenzované pomocou štátu.

Otec maloletého na rozdiel od predchádzajúceho konania namiesto vykonávania zárobkovej činnosti či už prostredníctvom zamestnaneckého vzťahu, riadneho alebo v rámci dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, prípadne na základe živnostenského oprávnenia, opakovane vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol súdom uložený za úmyselnú trestnú činnosť, vrátane prečinu zanedbania povinnej výživy, nepochybne s obmedzenou možnosťou zárobku. Súd konštatuje, že v tejto situácii sa otec maloletého ocitol vlastnou vinou, v dôsledku vlastného protiprávneho konania, za ktoré bol už i právoplatne odsúdený v trestnom konaní (súd v občianskoprávnom konaní je rozhodnutím súdu v trestnom konaní vo výrokoch o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, viazaný za podmienok ust. § 135 ods.1 OSP) na trest odňatia slobody, nehovoriac už o tom, že objektom jeho protiprávneho konania bolo i samotné oprávnené maloleté dieťa, v plnení svojich zákonných rodičovských povinností k maloletému dieťaťu dlhodobo zlyhávajúc.

Nejestvuje potom zákonom akceptovateľný dôvod, aby tieto významné a chránené záujmy maloletého dieťaťa natoľko nepriaznivo sa dotýkajúce okolnosti súd vyhodnotil v prospech otca maloletého ako povinného a naopak nevyhnutne v neprospech matky maloletého a v konečnom dôsledku najmä v neprospech chráneného záujmu maloletého dieťaťa. Súd preto takéto konanie otca maloletého pre potreby posúdenia predmetu tohto občianskoprávneho konania (vo veci starostlivosti o maloleté dieťa) hodnotil v zmysle ust. § 75 ods.1 veta druhá Zákona o rodine, tzn. ako konanie, ktorým sa ako povinný z titulu zákonnej vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu bez dôležitého dôvodu vzdal možnosti zabezpečenia si primeraného legálneho príjmu, z ktorého by mohol uspokojovať nároky svojho

maloletého dieťaťa, ktorý príjem si preukázane dokázal zabezpečiť i v minulosti a z ktorého by tak mohol uspokojovať nárok maloletého dieťaťa na výživné i v týmto rozsudkom ustanovenej výške.

Naopak je vylúčené už zo svojej povahy prípadné obdobné posúdenie vyššie opísaného konania matky maloletého, ktorá zanechala živnosť, aby mohla zabezpečovať potrebnú osobnú starostlivosť o maloletého syna - nepochybne i s dôsledkom zníženia dovtedajšieho príjmu.

Pri posudzovaní konštatovaných zmien pomerov na strane otca maloletého ako povinného v konfrontácii s takisto konštatovanou podstatnou zmenou pomerov na strane oprávneného maloletého dieťaťa jednoznačne v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy vo veciach starostlivosti o maloletých prevážil práve chránený a súdom preferovaný záujem maloletého dieťaťa, v tomto veku a vzhľadom na svoje zdravotné postihnutie nielen so svojou výživou, ale i s osobnou starostlivosťou plne odkázaného na svojich rodičov (v prípade maloletého Romana výlučne matku). Preto súd dosiaľ určené výživné zvýšil a to podľa návrhu matky s účinnosťou od 01.6.2012, bezprostredne nasledujúceho po dni podania návrhu matky maloletého na súd (§ 77 ods.1 veta druhá Zákona o rodine) čiastočne, na sumu 100,- eur mesačne.

Súd zdôrazňuje, že v úvahách pri takomto určení výšky výživného okrem zistených schopností a možností oboch rodičov ako povinných a opodstatnených potrieb maloletého dieťaťa ako oprávneného zohľadnil objektívne podstatné zvýšenie životných nákladov (§ 78 ods.3 Zákona o rodine) i subjektívne podstatné zvýšenie požiadaviek na výživu oprávneného maloletého (§ 75 ods.1 Zákona o rodine) s časovým odstupom 10 rokov od predchádzajúcej úpravy výšky výživného a s prihliadnutím na zdravotné postihnutie maloletého dieťaťa, samo osebe opodstatňujúce podstatné zvýšenie výživného, ďalej osobitne prednosť výživného pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods.5 Zákona o rodine) a vo vzťahu oboch rodičov ďalej tiež výlučnú a zvýšenú (v dôsledku zdravotného stavu dieťaťa) osobnú starostlivosť matky o maloletého a o domácnosť, v ktorej spolu s matkou žije, v tomto veku dieťaťa stále v značnej miere nahrádzajúcu plnenie vyživovacej povinnosti vo finančnej forme (§ 62 ods.4 Zákona o rodine), v takejto forme naopak kompenzovanej druhým rodičom, ktorý sa o dieťa osobne nestará a od ktorého sa z titulu jeho zákonnej vyživovacej povinnosti k dieťaťu spravodlivo očakáva namiesto rezignácie na plnenie si rodičovských povinností k dieťaťu ako v konkrétnom prípade v tejto prejednávanej veci, naopak zvýšené úsilie pri zabezpečení si príjmu vo výške potrebnej na zabezpečenie aspoň nevyhnutnej výživy dieťaťa a ak je to potrebné, s týmto cieľom i dočasné uskromnenie sa a obmedzenie svojich vlastných potrieb, výdavkov a spotreby.

Vzhľadom na zvýšenie výživného súd vyčíslil nedoplatok vzniknutý z tohto titulu, vrátane v čase vyhlásenia rozsudku súdu už splatného výživného za mesiac december 2013, vypočítaný ako rozdiel medzi plnením výživného zo strany otca v dosiaľ určenej výške 33,19 eur mesačne a sumou týmto rozsudkom zvýšeného výživného 100,- eur, ktorému za obdobie od 01.6.2012 do 31.12.2013 zodpovedá suma spolu 1.269,39 eur, zaplatenie ktorej súd otcovi maloletého povolil splatiť v primeraných splátkach po 20,- eur mesačne, splatných po právoplatnosti tohto rozsudku spolu s bežným výživným k rukám matky maloletého, pod následkom straty tejto výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej splátky, alebo jej časti (§ 160 ods.1 veta druhá OSP).

Súd poukazuje na ust. § 78 ods.1 Zákona o rodine, umožňujúce (v spojení s ust. § 163 ods.1 OSP) zmenu i tohto rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu i bez návrhu, v prípade budúcej zmeny pomerov oproti pomerom zisteným súdom v tomto konaní, z ktorých vychádzal vo svojom rozhodnutí v tejto veci.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods.1 písm. a) OSP v spojení s ust. § 151 ods.1 a § 81 ods.1 OSP, pretože ide o konanie vo veci starostlivosti o maloletých, ktoré možno začať i bez návrhu a v ktorom preto účastníkom právo na náhradu trov nepatrí.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Tento rozsudok je v časti výroku odsudzujúceho na plnenie výživného predbežne vykonateľný; lehota na plnenie plyní od jeho doručenia (§ 162 ods.1,2 OSP).

Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery (§ 163 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).